

عربی

رهپویان
دانش و اندیشه

عربی دوازدهم

المفعول المطلق

مدرس: عمّار تاج بخش

مفعول ها

مفعول مطلق

مصدری منصوب از جنس فعل است که برای تأکید یا بیان حالت وقوع فعل به کار می رود و بر دو نوع است:

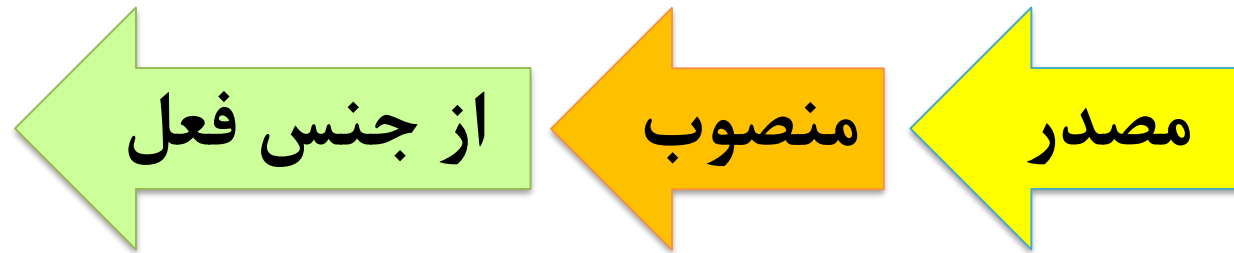
- (۱) تأکیدی
- (۲) نوعی

مفعول

همان مفعول زبان فارسی است که در عربی به سه صورت ظاهر می شود.

- (۱) اسم ظاهر (أَرْسَلَ التَّلْمِيذُ رِسَالَةً لِّزَمِيلِهِ.)
- (۲) ضمیر منفصل (إِيَّاكَ نَعْبُدُ.)
- (۳) ضمیر متصل (شَاهِدَةُ الْمَعْلَمِ.)

مفعول مطلق تأكیدی

لرفع الشكَّ عَنْ وقوع الفعل

لبيان التأكيد على وقوع الفعل

لبیان الإهتمام و العناية على وقوع الفعل

ماضي	مضارع	امر	مصدر (باب)
أَفْعَلْ	يُفْعِلُ	أَفْعِلْ	إِفْعَال
فَعَّلْ	يُفَعِّلُ	فَعِّلْ	تَفْعِيل
فَاعِلْ	يُفَاعِلُ	فَاعِلْ	مُفَاعَلَة
تَفَاعَلْ	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعَلْ	تَفَاعُل
تَفَعَّلْ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلْ	تَفَعُّل
إِفْتَعَلْ	يَفْتَعِلُ	إِفْتَعِلْ	إِفْتِعَال
إِنْفَعَلْ	يَنْفَعِلُ	إِنْفَعِلْ	إِنْفِعَال
إِسْتَفْعَلْ	يَسْتَفْعِلُ	إِسْتَفْعِلْ	إِسْتِفْعَال

در مفعول مطلق تأکیدی مصدر منصوب به تنهایی می آید.

كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا.

(خداوند با موسی قطعاً سخن گفت.)

در مفعول مطلق نوعی، همواره پس از مصدر منصوب، **صفت** یا **مضاف الیه** می آید.

أَنَا أَحْسَنْتُ إِلَى الْفُقَرَاءِ إِحْسَانَ الْمُؤْمِنِينَ.

يَجْتَهِدُ الطَّالِبُ فِي دُرُوسِهِ إِجْتِهَادًا بِالْغَا.

فَرَحَتِ التَّلْمِيزَةُ فَرَحًا لَا يُوصَفُ.

رهپویان

دانش و اندیشه

